

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
17:44	17:21	16:21	
17:49	17:25	16:19	ירושלים
17:40	17:18	16:18	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

מחילה לזולת

בפרשתינו, מתוודע יוסף אל אחיו אחרי עשרים ושתיים שנות נתק, שהחלו במכירתו לישמעאלים מרוב שנאתם אותו. גם לפני המכירה יחסייהם לא עלו יפה, הלא כך למדנו בפרשת וישב: 'וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלום'. אלא שאחרי שמכרוהו מצרימה, עלה יוסף והתעלה למשנה למלך מצרים, והוכיח כי החלומות שחלם בזמנו – שכל אחיו משתחווים לו, הינם אמת ויציב.

בעת הזאת, יכולותיו של יוסף ברוות וידעות, וגם, עד כמה הוא יכול להשיב לאחיו כאשר גמלו לו... אך יוסף השכיל לנצל את הפגיעה בו להזדמנות, להוכיח למנוף עברו למשנה למלך, ולשכוח לחלוטין את העבר הכואב והמשפיל. יוסף קורא לאחיו ומקרב אותם, מנחם אותם ומדבר על ליבם. ולא זו בלבד, אלא שהוא אומר להם 'אני יוסף אחיכם' – נותרתי אח באותה מידת אחווה שהייתי עימכם מקדם (כפי שביאר האור החיים הקדוש).

בעצם, יוסף הצדיק אומר להם: אינני זוכר שנאתם אותי בעבר, ואינני מתייחס למלכותי כיום, אלא הייתי ונשארת ואהיה לעד את. אח אהב, אח שווה, אח לכל דבר! את שנאתכם, את פגיעתכם, הפכתי לדבר הטוב ביותר שקרה לי מעולם, כי בזכותם הגעתי עד הנה! דרכו של יוסף הצדיק, היא דרך עבורנו. כמו יוסף הצדיק ששעת הפגיעה במכירתו למצרים הפכה לשעת הזדמנות חייו, כי רק באמצעותה הגיע למלכות, כך אנו צריכים לנצל שעות כאלה ולהבין כי הן הזדמנות עבורנו, פשוט הזדמנות!

אם נשכיל להבין שרגע הפגיעה הוא רגע של מבחן, רגע שפותחים בפנינו שערי שמים, הזדמנות חד פעמית לפתח את הפגיעה למנוף, לתנופה, לעוצמה ולאנרגיה שתוביל אותנו לשיאים ברוחניות ובגשמיות כמו יוסף הצדיק – או אז נצא נשכרים, במלוא חופניים השפעות טובות ובישועות נפלאות.

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

מה יקרה בזמן הגאולה

כיצד הקב"ה יגאל אותנו ומה יגידו על לומדי התורה בדור האחרון?

במצרים מתו שמונים אחוז מעם ישראל! מתי? במכת חושך. ומהי מכת חושך היום? מכת חושך של זמנינו, זו מלחמת גוג ומגוג.

זה מפורש בנביא מלאכי, ובספר דניאל: "ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלקים לאשר לא עבדו כי הנה היום בא בוער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר ה' צבאות אשר לא יעזוב להם שרש וענף."

שימו לב, מה אומר הנביא מלאכי? ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע. וכי קשה להבחין מיהו צדיק ומי הוא רשע? אלא, זה כמו הדור שלנו, שחושבים שהחרדים הם הרשעים והם הצדיקים, הם תורמים למדינה, והחרדים? סחטנים רשעים. עפ"ל. הייתי יוצא לדרשות ברחבי הארץ, הייתי רגיל לשאול: מי הוא צדיק? כולם היו אומרים לי מי שיש לו לב טוב, עוזר לאחרים. ואני מסביר להם, מי שעושה כל הצדקות שבעולם, עוזר לאנשים ומסייע לנזקקים, מפרנס אלמנות ומגדל יתומים, אבל הוא נשוי לגוייה, הוא

צדיק?! כשיבוא מלך המשיח יתברר לנו
מי הוא צדיק ומי הוא רשע, היום לא יודעים מה זה צדיק. ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע, ישימו לב מי "גנוב" ומי "לא גנוב". מי בן אדם ומי לא בן אדם, מי הוא הטופ של המדינה? מי שעושה עסקים וחובק עולמות, או מי שיושב ועוסק בתורה? אין לו קב"ה בעולמו כלום, חוץ מד' אמות של הלכה! מי שיושב ועוסק בתורה שווה לעולם יותר מכל אנשי העסקים שבעולם. וזה יתברר לעתיד לבוא. הנה היום בא בוער כתנור, יום של גוג ומגוג. והיו כל הרשעים קש, תנור ענק, כבשן לוהט, וכל הרשעים יהיו קש וגבבא, יישרפו מיד בלי שישאירו גחלים, אשר לא יעזוב להם שורש וענף. ה' רוצה שישובו ויחזרו בתשובה, הם אחים שלנו!

ויש עוד עניין "אחרית כראשית" שזה שלטון הערב רב. מבואר בזה"ק, **שההלגולים של הערב רב ישלטו במלכות לעתיד לבוא, ויחטאו את ישראל כמו שהחטאו בזמן המדבר.** כשיצאו ממצרים "וגם ערב רב עלה איתם" תערובת מכמה אומות, והם החטאו את ישראל בכל חטאי המדבר, ובחטא העגל ולכן כתוב "אלה אלהיך ישראל" ולא אלה אלהינו, ואף עתה בגלות הזה הם דרדרו את העם לתוהו וחטאים רח"ל. ורח"ל אנו רואים את זה המלחמה בין הקדושה לטומאה. זה דור של מלחמה בין הסט"א לקדושה. המלחמה של הכופרים במאמינים. והערב רב ממשיכים להסית את עם ישראל נגד אלוהיו רח"ל. שנזכה במהרה לגאולה השלמה!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל זום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

פרשה הבאה נלמד, שלפני פטירתו בן מאה ועשר שנים, אמר יוסף הצדיק לאחים שלו, פקוד יפקוד אלוקים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם. אמר להם, יבוא משיח ויפקוד אתכם, אבל אל תשאירו אותי פה, עלו וקברו אותי בא"י. ואכן, משה רבינו, בזמן שכל ישראל התעסקו בביזת מצרים, העלה את ארונו של יוסף מהנילוס ויקח את עצמות יוסף עמו, ובזכותו נבקע הים.

ומה היה בגאולת מצרים? הגאולה באה מיד?! לא. משה רבינו ואהרן הכהן עשו את המופתים מול פרעה, דם צפרדע כינים וערוב כו', עשר מכות הוכו מצרים עד שהוציאו את בני ישראל מתוכם. היד ד' תקצר חלילה? מדוע לא יצאו בני ישראל בבת אחת ביד רמה וזרוע נטויה?!

התשובה היא, כי חלק גדול מעם ישראל לא היו מאמינים ולא היו זכאים להגאל, והקב"ה ברוב רחמיו עשה להם מכות למצרים, כדי שיראו וישובו, אולי על ידי הניסים יחזרו בתשובה, יהיו בני אדם, לכן עיכב הקב"ה את הגאולה עוד שנה, כדי שמי שירצה לשוב בתשובה יזכה להגאל ולא ימות.

ומה קרה בסוף? כולם נגאלו?! לא!! אומרים חז"ל "וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים" אחד מחמשה או אחד מחמישים יצאו ממצרים, הרי עם ישראל היו רבבה כצמח השדה, פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד, **אבל לא יצאו ממצרים אלא שש מאות אלף גברים לבד מטף ונשים.** כל השאר היכן היו? מתו במכת חושך כדי שהמצרים לא יראו, מתו שמונים אחוז מעם ישראל. ואח"כ באה הגאולה.

היום בעונותינו הרבים הכל אותו דבר, חלק מעם ישראל מאמינים ומצפים לגאולה, הולכים בדרך ה' והמסורה. אבל החלק הארי מעם ישראל נכרתו מעם סגולה, הולכים בדרכי העמים ואינם מאמינים.

אחרית כראשית – עשרים אחוז חרדים במדינה, והקב"ה מצמיח את קרן הגאולה לאט לאט, כדי שיחזרו בתשובה. כמו שאז היו עשר מכות כך היום יש מלחמות הקוממיות, סיני, ששת הימים, יום כיפור, המפרץ, לבנון, צוק איתן ועופרת יצוקה, אינתיפאדות ופיגועים אין מספר. כל זאת עושה הקב"ה כדי לזעזע אותנו, הוא נותן מכות כדי שנתעורר ונשוב בתשובה. "ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב" - מה טעם ובא לציון גואל משום דשבי פשע ביעקב.

בורא עולם מחכה לנו כדי שישונו בתשובה. ואכן, מעולם לא היה נחשול אדיר של טהרה, של חזרה בתשובה, כמו הדור הזה. אין פינה בארץ שאין חוזרים בתשובה. הקב"ה מעכב את הגאולה כדי שיחזרו בתשובה.

ההקדשה השבועית

הצמח גם אתם להקדיש
אלפי נעלים לאור הפרשה
להצלחתכם או לענייני קירבתכם?
התקשרו עכשיו: 08-61-50-208

לרמאות
יבדן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דיהיה בת חוה

לרשע
בנימין בן חסיהב
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לייל בת עליזה

לחלאת
אסף בן חיה
רוני בן דינה
אלעד בן ענוה
אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון ג'ון
סילית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יולדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

לא אמחל לו לעולם...

ישבו השניים, התפייסו ודיברו, אכלו ושתו, ולא נחה דעתם עד שפטפו עד חצות הלילה... רק בשעת לילה מאוחרת חזר הבחור לחדרו, וכשפנה לעלות על יצועו, גילה כי מנורת הלילה נגמרה, ואת האור הגדול אינו יכול להדליק כי חבריו ישנים. הימים ימי חנוכה, הנרות זמינים והגפרורים מוכנים, ובתוך דקה כבר הדליק הבחור נר קטן על יד מיטתו, סיים סידוריו ונכנס למיטה, תוך שהוא קורא דבר מה עד ששמורות עיניו ייעצמו...

כשהתעורר, הוא מרגיש חוס גבוה מסביבו, ומכל עבר צעקות וזעקות. המזון בועה, השמיכה כבר הפכה לפיח, הטלית קטן שלגופו בוערת, ואף החולצה כבר נשרפה... הוא מרגיש את כל גופו בועה ומבין בשבריר שניה כי חבריו בעצם בטוחים שהוא כבר לא בין החיים!

כרהף עין הוא קופץ מהמיטה, משליך מעליו את הבגדים הבעורים, ומתחיל לשפוך על עצמו קיתונות של מים קרים. עוד כמה דקות של הרגעה והנה מתגלה הנס הגדול: מיטתו היתה לכבשן, הכל בער - המזון עליו ישן, השמיכה שכיסתה אותו, הבגדים שלגופו, הכל נשרף, נגמה הפך לאפר. רק הוא ניצל, לא כויה, לא חבורה, לא פצע, לא נשרפה שיערה משערות ראשו!

לנגד עיניו עולים דברי הרבי מהזוהר, על הניסים הכבירים להם זוכה מי שאינו עולה על יצועו לפני שמתפייס, והוא מודה להשם בכל לבו כי קיים את הדברים עוד באותו לילה, זוכה שחיוו הפכו לו לשלל. עם שחר בא לבית המדרש, וכשסיפר לרבי את הדברים, הורה לו הרבי לברך 'הגומל', והוסיף בחייו: 'הקב"ה נתן לרבי את המילים הנכונות בפה מה לומר...'

הסיפור הזה, הוא כמו תמרור של אזהרה וכדאיות גם יחד. אזהרה - לא לאבד את ההזדמנות, לא לבזבז על שטויות נקמנות והתחשבנות קטנה. לא בין אנשים, לא בין שותפים, לא בין בחורים בישיבה, ולא בתוך המשפחה - כל החשבונות הללו גורמות הפסד עצום, בלתי נתפס!

מאידיך, הנה הכדאיות: הרווח מהמחילה וההתפייסות הוא עצום לא פחות. איזה שפע של רחמים וחסדים ממשיך על עצמו האדם המוחל, לו, למשפחתו, לעולם כולו. כמה עגמת נפש, צער וייסורים הוא זוכה להחליף באושר, בשמחה, בישועות. איך הוא יכול להפוך סדרי טבע בפעולה אחת! אחת! של מחילה והתפייסות, שכוחה בשמים כה גדול ורב!

שנינו לפייס ביניהם. הוא את שלו קבע - לגבאי הזה הוא לא ימחל לעולם, ויהי מה!

ערב אחד, כמה ימים לאחר מכן, נקרא הבחור אל הקודש פנימה, אל הרבי ה'בית ישראל'. זאת יש לדעת, כי בחדרו של הרבי ה'בית ישראל' שררה יראת כבוד שלא מן העולם הזה, ועל יד הרבי שררה אימת אלוקים בלתי נתפסת. מסיבה זו הבחור נתפס באימה, אף שהיה ברור כי לא יוותר על ההזדמנות - להיכנס אל הרבי כשהרבי קורא לו!

בשעה שנכנס, הוא רואה את הרבי יושב על כסאו, ועוסק בלימוד ספר הזוהר הקדוש מהלימוד היומי בספר 'חוק לישראל'. הרבי לא הרים אליו את עיניו, אלא המשיך לקרוא את דברי הזוהר תוך שהוא מתרגם מארמית. מובן שהבחור לא העלה על דעתו להפריע לרבי מלימודו, וכך עמד במבוכה ושמע את הרבי קורא ומסביר את דברי הזוהר הקדוש, שם מסופר כדלהלן:

רבי אבא סיפר שהיה מהלך בדרך, ובאותה עת - אדם היה יוצא לדרך ו'שק שינה' על גבו, ובשעה שהתעייף, היה פורס את השק בצד הדרך, ונרדם. רבי אבא צועד והנה הוא רואה אדם ישן שנת ישרים בצד הדרך, כאשר נחש ארסי אימתני מתקרב אליו. האיש אינו מתעורר והנחש ממשיך ומתקרב אליו. רגע לפני שהנחש מכישו, מגיע למקום שרץ כלשהו שכמו נוצר כאן יש מאין, ובלוע את הנחש!

עוד כמה דקות חולפות, והנה האיש מתעורר משנתו, אורז את שקו וממשיך ללכת. באותו רגע נשמט הקרע שעליה ישן, ונפצרת שם תהום עמוקה אשר כל באיה לא ישוּבוּ... רבי אבא מביט נדהם באיש, אשר זכה פעמיים לניסים גלויים ממוות לחיים, ופונה לשואלו באיזו זכות זכה לכך.

השיב היהודי: אני מקפיד שאם אדם פוגע בי, לא משנה למה או על מה, מיד אני רץ ומתפייס עמו, ולא נוטר עליו כעס לעולם, ולא זו בלבד, אלא שאינני עולה על יצועי אף פעם לפני שאני מתפייס עמו, ולא עוד - אלא שאני מוסיף וגומל לו חסדים טובים בעתיד כדי שרגע הפגיעה יהפוך למנוף של אהבה וקרבת לבבות... כששמע רבי אבא את הדברים, התבטא בהתפעלות: אכן ראוי אותו יהודי שיעשו לו ניסים גלויים.

הרבי מסיים לקרוא את הדברים, מרים את עיניו הקדושות אל הבחור, מחייך חיוך קטן, ואומר לו 'כך היא דרך התורה, לילה טוב' ומשלחו לדרך. מיד בצאתו, אץ רץ הבחור קונה עוגה קטנה ובקבוק 'לחיים', ועולה אל הגבאי לביתו. 'אמנם הבטחתי שלא אמחל לך', הוא אומר במבוכה, 'אך הבה נתפייס', הוא מוסיף בחייוך...

אל ה'לעכטיל' - מעמד הדלקת נרות החנוכה בבית מדרשו של האדמו"ר בעל ה'בית ישראל' מגור זי"ע, נקבצו ובאו אלפי חסידים מירושלים ומכל רחבי הארץ, חסידי גור וגם כאלה שאינם חסידים. כולם הצטופפו ונדחקו לראות את האדמו"ר בעבודת הקודש כאשר הוא מייטיב ומדליק את הנרות, ומטבע הדברים הלחץ והדחוק היו גדולים מאוד, וגרמו לדחיפות וצעקות אשר הפריעו לסדר טוב וראוי למעמד, מה עוד שהיו שאמרו שזוהי סכנת נפשות של ממש.

התייעצו הגבאים כיצד לנהוג, לאפשר את מעמד הדלקת הנרות בצורה מסודרת וראויה. נמנו וגמרו לקבוע תורנות, לפיה לכל אדם יתאפשר לעמוד בשורות הראשונות באחד מימי החנוכה, כאשר ביתר הימים יסתפק במקום מרוחק יותר, בשורות האחוריות. כך תהיה לכל אחד הזדמנות לראות את עבודת הרבי פעם אחת לפחות מקרוב ובצורה ברורה, כאשר ביתר הימים יסתפק במקום פחות נוח.

על דעת רוב החסידים התקבלה ההודעה בחיוב, אלא שאחד הבחורים התקומם: היתכן שגבאי הרבי הינם בבחינת 'נאה דורש ואינו נאה מקיים'? הרי מדי יום הם זוכים לעמוד במקומות הטובים ביותר בשורות הקדמיות - מדוע שלא יקיימו את התורנות שהם דורשים מאחרים ויעברו גם הם אחורנית?

החל אותו בחור לדחוף ולרטון, ואף קומם כמה מחבריו עמו שהחלו לערער את הסדר בדחיפותיהם וצעקותיהם. עוד רגע קט כבר ייכנס הרבי להדלקת הנרות, אך בהשראת אותו בחור - הסדר הטוב רחוק מלהתקיים בבית המדרש... מכל עבר צועקים ודוחפים, נדחסים ורוטנים, איך יוכלו לקיים כאן הדלקת הנרות? איך?

בלית ברירה, פנה הגבאי לאותו בחור וביקש להעמידו על מקומו. לאחר שהבחור סירב לשמוע, הניף הגבאי את ידו והנחית על לחיו סטירה מצלצלת, אשר הדיה נשמעו היטב ברחבי בית המדרש, ואותותיה ניכרו היטב בגוון פניו של הבחור, שהחליף צבעים ונאנח מכאב...

באותו רגע נסוג הבחור אל השורה האחורית, ומיד נכנס הרבי מעמד ההדלקה התנהל בצורה מסודרת, כאשר אותה סטירת לחי הייתה בבחינת 'למען ישמעו וייראו'... באותן דקות, כשאותו בחור עומד מאחור ומנסה להירגע, גמלה בלבו החלטה: 'לגבאי הזה לא אמחל לעולם, לעולם. לא אדבר אתו, לא אכיר בו, לא אשמע את קולו, ובכלל - אינני רוצה לראותו יותר לעולם!'

עם סיום ההדלקה, אץ רץ הגבאי לחפש את הבחור ולבקש את סליחתו, כשהוא מסביר כי הוצרך לסטור לו רק עקב המהומה שגרם, ולא היתה בכך כל כוונה רעה. אך הבחור אטם אוזניו משמוע, ודחה גם את חברי הגבאי וחבריו שלו

"הרבי לא הרים אליו את עיניו, אלא המשיך לקרוא את דברי הזוהר תוך שהוא מתרגם מארמית..."

דיבורים אסורים בשבת

א. יש דברים שהם אסורים בשבת, אפילו שלא דומים למלאכה ואינם מביאים לידי מלאכה, ונאסרו מפני שנאמר: "וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר", ודרשו רבותינו: שלא יהא דיבורך של שבת כדיבורך של חול. ולכן אסור לומר דבר פלוני אעשה למחר או סחורה פלונית אקנה למחר, ואפילו בשיחת דברים בטלים שאין בהם זכר לעשיית מלאכה וגם אין בהם דברי גנאי וקלות ראש-אסור להרבות, שאם יש בהם זכר לעשיית מלאכה או דבר גנאי וקלות ראש, אסור אפילו מעט.

ב. המבקר את חברו בשבת, לא יאמר לו כדרך שאומר בחול "בקר טוב", אלא יאמר לו "שבת שלום" כדי לקיים "זכור את יום השבת לקדשו".

ג. אסור לשכור פועלים ולא לומר לגוי לשכור לו פועלים. וכן אסור לדבר עם שותפו מה ימכור למחר או מה יקנה, איך יבנה בית זה וכיוצא בזה, ולא דווקא לשותפו אסור אלא לכל אדם, ואפילו בינו לבין עצמו אסור.

ד. אסור לומר לחברו בכך וכך קניתי חפץ זה, אם יודע שחבירו מעוניין לקנות חפץ כזה, אבל אם אין צורך לחבירו בידיעה זו, הרי זה סיפור דברים ומותר מצד הדין. ולכן מותר לומר לחבירו כך וכך הוצאתי בחתונה, וכך וכך הוצאתי בבנין וכיוצא בזה.

שטרי הדיוטות:

א. אסור לקרוא בשבת בשטרי חובות וחשבונות, ומסמכים אחרים הקשורים לעסקי, ואפילו לעיין בהם בלי קריאה-אסור.

ב. אסור לקרוא מכתבים ואגרות שלום אם יודע כבר מה כתוב בהם, ואפילו לעיין בהם בלי קריאה-אסור. אבל אם הגיעו לידו בשבת ועדיין לא קראם, מותר לעיין בהם מבלי להוציא בשפתו. כיון שיתכן שנכתב בהם דבר שיש בו צורך היום או צורך הגוף. ואם האגרת סגורה אומר לגוי "איני יכול לקרואה כל זמן שאינה פתוחה", והגוי יבין לפתוח אותה, אבל לא יאמר לו בפירוש לפתוח.

ג. מליצות ומשלים של שיחת חולין ודברי שחוק, וכן ספרי מלחמות, אסור לקרוא בהם בשבת, ואף בחול אסור משום מושב לצים. ובדברי שחוק (כגון רומנים) יש איסור נוסף שמגרה בעצמו את יצר הרע, ומי שחברם או העתיקם וכל שכן המדפיסם מחטיא את הרבים. וכן מוכרי ספרים הממציאים אותם לקונים לקרוא בהם - הרי הם בכלל זה וספרים אלו אסורים בטלטול.

ד. אסור ללמוד בשבת זולת בדברי תורה, ואפילו בספרי חכמות-אסור.

ה. אף על פי שיש אומרים שמעיקר הדין מותר לקרוא את החדשות שיש בעיתון (המדובר בעיתון חרדי, שאם לא כן אפילו בחול אסור לקרואו), מכל מקום ראוי לכל ירא שמים להמנע מכך, כיון שנגרם מכך ביטול תורה, ויש לנצל את יום השבת ללימוד תורה. וכן פעמים רבות הקריאה גורמת צער רב מאסונות וידיעות מצערות שבעיתון, ובשבת אסור להצטער. וכל זה הוא רק לגבי החדשות שבעיתון, אבל לקרוא או אפילו לעיין במודעות המסחריות שבעיתון ובעניני מקח וממכר המתפרסם שם-אסור לכל הדעות. (ולכן יש להמנע מלפרסם מודעות מסוג זה בשבועונים של פרשת השבוע וכיוצא בזה).

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

תפעיל את ההגיון שלך

במחקרים רבים שנערכו בעולם כדי לגלות איך לחיות חיים מאושרים, גילו החוקרים, שכדי שאדם יהיה מאושר וירגיש שהוא שולט בחייו, אין שום צורך שהוא יהיה 'יותר' מאחרים, אלא עליו (א) להשלים עם מה שאין בידו לשנות, ולא להיאבק בזה לשרוף לשווא זמן ואנרגיה. (ב) להשתדל לעשות כל מה שאפשר כדי לשנות את מה שהוא רוצה ויכול לשנות.

זו השקפת עולם ודרך חיים, שכל ההולך בה יזכה לחיים טובים ומאושרים ויגיע לדרגת 'השמח בחלקו'. אם בכל מצב נתון ולנוכח כל בעיה נעשה הערכת מצב ונפריד בין מה שבידינו לעשות ובין מה שאין בידינו לעשות, נעמיד את עצמנו בשביל הנכון, המוביל אל האושר.

עלינו להפנים שכל מה שאין בידינו שליטה ויכולת לשנותו, חבל לבזבז עליו אנרגיה וכוחות. בכל מקרה לא נוכל לשנותו, וממילא טוב נעשה אם נשלים עם המציאות ונקבל אותה כפי שהיא, ואת כל כוחותינו נפנה להתמודדות עם מה שבידינו לשנות. שם נתמקד ונשקיע את מלוא כוחותינו, נבחן ונתכנן את דרכי הפעולה, נשקול את צעדינו ונפעל כדי לשנות על הצד הטוב ביותר האפשרי מבחינתנו.

להתמקד תמיד במה שאפשר לעשות!

הדברים נכונים בנוגע לכל בעיה בחיים, מן הקלה ביותר ועד הקשה והמסובכת ביותר. בכל מצב נתון, תמיד יש חלקים שאין בידינו שום שליטה עליהם; מציאות קיימת, כמו ירידת הגשמים ריחוף העננים בשמים או ההר שמוולנו, שאין לנו שום אפשרות לשנותה. עם זאת, גם בבעיה הקשה והמסובכת ביותר וגם כשאר נדמה לנו ששום דבר אינו בשליטתנו, תמיד נוכל למצוא בכל זאת חלקים שעליהם יש לנו שליטה- אם לא מוחלטת, לפחות חלקית. בהם נתמקד ועליהם נשים את מלוא כובד המשקל ותשומת הלב.

הנה דוגמא להמחשת הרעיון:

ראובן צריך לנסוע. הדרך ארוכה, נמשכת שעתים ויותר, במיוחד בשעות הפקקים. הוא יכול לכעוס על הזמן הרב המבוזבז בנסיעה, אבל לחלופין הוא יכול לחשוב: אם אין ביד האפשרות לשנות את זמן הנסיעה או להפחית את הפקקים שבכבישים, הרי ביכולתי לקחת עמי חומר קריאה, דיסק של דברי תורה מוסר, וכך לנצל את הזמן הזה לטובתי. הבחירה בידי ראובן, לכעוס על מה שאין בידו לשנות, או להשלים עם חלק זה ולהתמקד במה שיש בידו לעשות.

גם בדברים גרועים יותר, גם במצבים קשים שאיש אינו מבוטח מפניהם, ואפילו כאשר עומדים חסרי אונים, בלי יכולת לעשות מאומה לשינוי הגזירה, תמיד יש משהו שביכולתנו לעשות כדי להקל על עצמנו, ובסייאת דשמיא-אף להרוויח ממנו.

הנה דוגמא להמחשת הרעיון:

דן הנמרץ חלה במחלת לב, רח"ל, ונאסר עליו להמשיך בעבודתו. מבחינה מסוימת, חרב עליו עולמו, מאחר שבשל מחלתו הוא איבד את מקור פרנסתו ונזקק לארגוני חסד ולרחמי הסביבה. אין ספק שמאוד לא נעים להצטרך לידי מתנות בשר ודם, אבל מאחר שאין בכוחו לשנות את מצבו הכלכלי, ישאל את עצמו: מה אני כן יכול לעשות בזמן הרב העומד לרשותי מעתה ואילך? לחזור לכולל? למסור שיעור תורה ברבים?.

אמנם יש שיאמרו "למי שלא סובל כמונו, קל לדבר!" נכון שמי שלא סובל קל לו יותר לדבר, אבל זה לא ישנה את העובדה שבהתעסקות בדבר שאי אפשר לשנות תביא רק עגמת נפש ושיברון לב.

במצבים כאלה אפשר להיות עצוב, ואף אחד לא יכול לאסור עליך להצטער, אבל כדאי להבין שהבחירה בידך! לטובתך, ביכולתך לעבוד על עצמך להשלים עם גזרת הבורא והמציאות שבה אתה נמצא, וללמוד איך להתמקד במה שאתה כן יכול לשנות.

זה מה שאנשים חזקים ושמחים עושים. בכל מצב נתון הם מתמקדים ופועלים בתחומים שבשליטתם, ומנסים להשלים עם מה שאינו בשליטתם ועם הדברים שאין ביכולתם לשנות.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

הכל! חוץ מתפילה...

בנימין כמעט שהתעלף, כה יגע בכדי להמציא לצדיק יין מהודר בלא נגיעת גוי. ועתה, כל חלומותיו ותקוותיו נגוזו, ירדו לטמיון. אולם, נחוש היה להמשיך בדרכו. אמנם עתה אין לו יין אבל קושיא יש... אך הגיע לבית הצדיק פרץ בבכי. וכשנרגע החל מספר את כל שלבי עשיית היין, עד לנגיעת הגוי שטימאה את היין שבתבית, "ועתה" אמר. נפשי בשאלתי, מדוע משמיים לא סייעו בעדי?

מידי חג בחג נוסע בנימין להסתופף בקהל חסידים, לשאוף אוויר פסגות ולהתבשם מתורת רבו הבעש"ט הקדוש, מייסד תורת החסידות. אך הפעם בידו שי עבור הצדיק. לכל ידוע שאין לשתות מין שנגע בו גוי. אך הבעש"ט מקפיד יתר על כן, שלא לשתות אלא מין שנשמר ממגע גוי משעת זריעה.

בהתלהטות חסידית אופיינית זורע בנימין בחצירו גפן וממתין... ימי בציר ענבים הגיעו...

הצדיק שמע את השאלה, הרהר בדברים בכובד ראש, ואמר: בנימין בני, ישמעו אוזניך מה שפיך מדבר. "אני" זרעתי, "אני" השקיתי, "אני" בצרתי, ריסקתי, סיננתי, והעמסתי על העגלה כדי להביא לצדיק. הכל עשית לבד! היכן "הוא"? היכן הקב"ה בכל שלבי העשייה? האם התפללת לשי"ת שיצליח דרכך ותזכה להביא לרב יין מהודר לקידוש? אהה' שכחת...

בנימין יורד לכרמו, ובדחילו ורחימו בוצר את הענבים, מכניס לחבית, מרסק, וסוגר את החבית, "רק אני לבד" אומר הוא. ו"שאף גוי לא יתקרב!" 40 יום חלפו היין תסס. בנימין מעלה את החביות על העגלה. ובדמיונו רואה את הצדיק מקדש על היין המהודר שלו.

אף הוא מסבב הסיבות כשהגיע תורו, ועלה החייל הרוסי לעגלה, לא עזר לך שהרי אתה מסתדר טוב גם לבדך... צריך לזכור, רק הקב"ה יכול לעזור!

דפיקות! כמו מתוך חלום הוא מתעורר ומבחין בביתן המכס. מה בחבית? שאל החייל. אין, אין, אין שם דבר, גמגם בנימין. זוז הצידה יהודון! תן לי לראות! החייל פתח את החבית, הכניס את ידו אל תוך החבית, וקרא, סע חביב! הכל בסדר, סע!

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות כנסו: Rabenu.com

"המשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד"

(דניאל פרק י"ב פסוק ה')

ערוץ הלוויין דר וסוחרת . לוויין יוטלסאט 7A . תדר 12529 . S.R . 01480 . H

יצחק יוסף שליט"א
מרן הרשל"צ הרב
בכל מוצאי שבת
בשעה 21:30

ליאור גלזר שליט"א
הרה"ג
בכל יום חמישי
בשעה 22:15

ראובן אלבו שליט"א
הרה"ג
בכל יום חמישי
בשעה 21:00

דניאל זר שליט"א
הרה"ג
בכל יום רביעי
בשעה 22:00

אייל עמרמי שליט"א
הרה"ג
בכל יום שני
בשעה 19:30

בניהו שמואלי שליט"א
הרה"ג המקובל
בכל יום ראשון
בשעה 21:00

ניתן לצפות בדרשתו השבועית של הרה"ג **דניאל זר** שליט"א באתרנו Rabenu.com